

צלם העולם הזה ארב לשופט וצילם את מהלך חייו היומי

לבדו, במסעדה מורחית קטנה, הסמוכה ל־מקום.

הוא בין האחרונים העוזבים את אולם בית־המשפט. ולפני שהוא יוצא משם, מקיף מלחי לאסוף וללקט את כל ספריו וניירותיו.

גם בגמר ישיבות בית־הדין נמשך עבורו המשפט. עם רדת הערב הוא יושב במשרד סניגורו, מגדל שרף. הם מכינים יחד את כתב ההגנה.

לעיתים רחוקות הוא הולך לבתי־קולנוע או להצגות. פשוט אין לו זמן. לפעמים הוא נכנס לבית־קפה, ומתיישב ליד דוכן ה־אספרסו. לרוב לא ביחידות. ידיו רבים.

אך הוא נמנע מביקורים חברתיים, והפסיק מאז התחלת המשפט את פעילותו הציבורית. הדבר בולט בעיקר לגבי מועדון הרוסרי, בו היה פעיל מאוד, ושימש בעבר גם כנגיד התנועה.

הוא עסוק מאוד, ורק עם רדת הלילה הוא חוזר לדירתו. שם הוא מכין לעצמו ארוחת־ערב, אוכל אותה, והולך לישון.

★ ★ ★

התחביב — אנשים

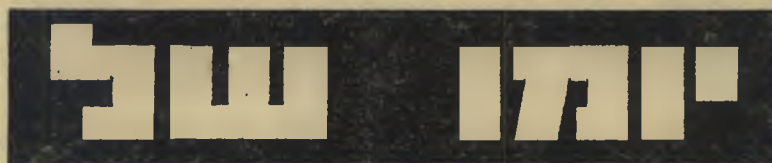
בצאתו מאולם בית־המשפט, נתקל מלחי לא פעם באנשים המצטופפים שם כדי לראות אותו. כשבני־נוער נאספו סביבו ורצו לדבר איתו, ניכר שמשי בית־המשפט לגרשם. מלחי לא נתן להם, הסביר: „אני איהב לשוחח עם כל מיני אנשים. כל שיחה מעניינת אותי. התחביב שלי — זה אנשים.“

לעומת זאת, הוא מכרז להעניק חתימות לילדים. למרות הבדיחה הנפוצה, שהמירת

בדרכו לבית המשפט נעצר מלחי (שני מימין) ליד דוכן למכר עתונים. הוא קונה את עתוני הבוקר מבלי שהאנשים בקירבתו מבהינים בו. מלחי הפך במרוצת המשפט לחלק מן הנוף הירושלמי.

אלמוני ברחוב

משפתחו בדירתו התלאביבית. כיום הוא גר לבד בירושלים, כשאשתו נוסעת אליו בקביעות לבקר, אך לעולם אינה באה האולם בית־המשפט.

★ ★ ★

התעמדות־בוקר

סדריומו ואורח־חיו של השופט בול־טימ בפשטותם. בשש וחצי בבוקר הוא קם, מדליק את מקלט הרדיו, ומתעמל לפי תרגילי הבוקר.

אחר־כך הוא מתקלח. את ארוחת־הבוקר הוא מכין לעצמו, במטבח זקני: סלט ירקות, חביתה וכוס קפה. תוך כדי שתיית הקפה הוא עובר על עיתוני הבוקר.

בתמונה מימין אפשר לראותו יוצא בבוקר מביתו, כשהוא נושא סליקניות מפלסטיק, ומזוודה. המזוודה מכילה את הניירות שהוא מכין לצורך הדיון המשפטי.

במכוניתו (הוא מקפיד תמיד לקנות מכוני

יום חדש בבוקר יוצא מלחי מזירתו השכורה ב־בית־הכרם בדרכו למכוניתו כשבדיו תיק ומזוודה, שבתוכה החומר שהכין לשיבה.

בחנות המכולת למטה הוא קונה כמה מיצרכים, נושא אותם בתוך שקינייר אל הדירה הקטנה, ומכין לו לבד את ארוחת הערב.

יותר מ־100,000 לירות עלה לו משפטו עד כה — אך בחייו הפרטיים חי אליעזר מלחי בצניעות מפתיעה.

★ ★ ★

הנוף היה נפלא

עוד שהערה במשפטו גרה במלון פאר ואוכלת שם את ארוחתיה (על חשבון משלם המיסים), גר השופט האמיד, הנאשם במשפט זה, בדירה בת חדר וחצי, אותה שכר בפרבר ירושלמי שקט, בבית־הכרם. „לא דייקתי בנבואותי,“ סיפר למכר. „חשבתי שהמשפט ימשך זמן רב, ולכן לא שכרתי חדר בפנסיון, העלול להיות מעל לאפשרויותי. באמת צדקתי. אבל הייתי משוכנע שהמשפט יסתיים עד לסתיו ולכן שכרתי דירה עם חלונות גדולים. הפונים אל ההרים. הנוף היה נפלא. אבל עכשיו, בחורף, חודרים משם לתוך הדירה מיהגש־מים.“

מלחי התקרר, ואף נאלץ להעדר שלושה ימים ממשפטו. לפני זמן קצר כיהן כשופט, וגר בחוג

10 חתימות מלחי אפשר לקבל חתימה של יונה סופר. כשילדים מציקים לו, הוא או־מר להם: „חתימה מקבלים מאיש שעשה מעשה חשוב — ולא מאיש שהתפרסם מפני שהועמד לדין.“

לגבי עיתונאים הסתייג, בפרט בזמן ה־ראשון. לאחרונה נפלו המחיצות, ומדי פעם רואים אותו מדבר עם עיתונאים. הוא משוחח איתם בנועם על כל נושא שבקולם

ניות קטנות) הוא נוסע לבדו אל בית־מש־פט. כל יום הוא מגיע חצי שעה לפני תחילת המשפט, ונכנס לחדר עורכי־הדין. באולם הוא מצטרף לשולחן הסניגוריה, לוקח חלק בדיונים, משתתף בהחלטות.

בהפסקות נוהג מלחי לטייל ארוכות ב־מסדרונות בית־המשפט. בהפסקת־הצהריים הוא יורד לרחוב יפו הסמוך, ואוכל, לגמרי

מאחוריו. בניגוד לעדה הראשית המגיעה עם משמר מיוחד ומלווה בכמה שוטרים מרגע שהיא נכנסת לאולם בית־המשפט, הרי דווקא הנאשם במשפט, מגיע לבית הדין בשקט, וללא כל ליווי.

מתקרב מלחי, הנוהג לבדו ב־מכוניתו. לפניו מגרש־הרוסים, צולמה מתוך מונית שנסעה בו שוכן בית־המשפט. התמונה

בית המשפט